

De **V.D.H.** omroep

Maandblad voor het personeel van van der Heem N.V.

Meer plaats op het podium.

In Juli hebben wij voor het eerst uitvoering kunnen geven aan het uit ons personeel voortgekomen denkbeeld om een huisorgaan te stichten. Op deze wijze kon de groote v. d. H. familie onderling op de hoogte gehouden worden van alles, wat er in ons bedrijf leeft.

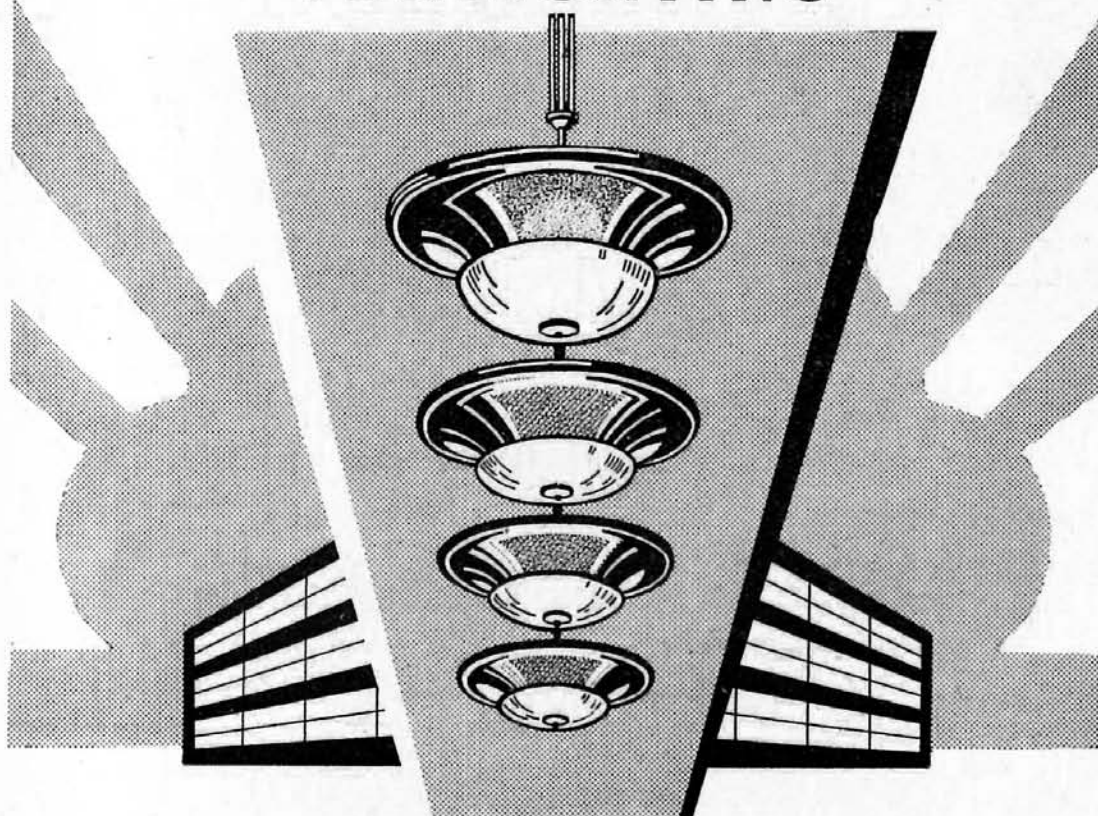
Ook het Augustusnummer verscheen op tijd, maar het September-exemplaar is evenals dat van October door de mobilisatie-drukke en onder de wapenen geroepen medewerkers onderweg blijven steken.

Een bekend spreekwoord zegt echter, dat zoodra er één schaap over den dam is er wel meerdere volgen. De verschijning van dezen derden V.D.H. omroep in een nieuwe uitvoering bewijst opnieuw de juistheid hiervan. Ons huisorgaan is in de verdrukking nog gegroeid ook! Daaruit blijkt wel ons besluit om vol te houden. Wij wenschen hiermede ons personeel de gelegenheid te bieden — meer dan voorheen mogelijk was — om uit te doen komen dat zij ten opzichte van ons bedrijf meer zijn dan een toevallig samengekomen groep werkgevers en werknemers. U hebt het bedrijfsleven, de fabriek noodig voor Uw levensonderhoud. Maar geen haar minder heeft de fabriek U noodig, Uw werkkraft, Uw toewijding, paraatheid en kennis! In welke kwaliteit gij dit aan ons wilt leveren, dat kunt U alleen zelf bepalen.

Wij begonnen hierboven met: „meer plaats op het podium”. Daarmede wilden wij zeggen, dat dit orgaan niet in de voornaamste plaats bedoeld is als spreekbuis van directie of chefs. Op dit podium van v. d. Heem is plaats voor iedereen uit ons bedrijf, onverschillig uit welke afdeling. Helpt mee hiervan een huisorgaan te maken, dat voor U en Uwe gezinnen zal getuigen van samenwerking en onderling begripen ten opzichte van den vasten wil om door gemeenschappelijke toewijding en arbeid de groei en bloei van ons bedrijf en ons aller bestaansbron naar beste krachten te behartigen. Voorspoed voor ons bedrijf en voor onze gezinnen gaan hand in hand, wie aan het eerste werkt, bouwt aan het tweede. Wie het wel gelooft, wiens tijd het wel duren zal, en zich van zijn opgedragen taak maar met een Jantje van Leiden afmaakt, benadeelt het geheele personeel en niet alleen zich zelf. Want onder de huidige tijdsomstandigheden wordt de volle werkkraft geëischt zoowel van directie als van personeel. Slechts door de gemeenschappelijken inzet van ons aller beste krachten kunnen wij ondanks de omstandigheden vooruit. Nieuwe plannen, nieuwe mogelijkheden hebben onze volle aandacht, aan U de taak om door toewijding en houding ten opzichte van ons bedrijf deze uitvoerbaar en vruchtdragend te maken.

Werksters en werkers van v. d. Heem, wij rekenen op U! Blijft paraat!

ARCHITECTONISCHE VERLICHTING

THABUIR

INDUSTRIEELE EN TECHNISCHE HANDELSMAATSCHAPPIJ N.V.
KANTOREN, MAGAZIJNEN EN TOONKAMERS:
ZUILINGSTRAAT 22-24 - DEN HAAG

TELEFOON 116130 (8 LIJNEN)

NEDERLANDSE
ORNAMENTENFABRIEK
WARMOEZIERSTRAAT 93-97

NEDERLANDSE
METAALWARENFABRIEK
WALDORPSTRAAT 38-40

Mobilisatie.

Toen vier maanden geleden onze nieuwe fabriek onder grote belangstelling geopend werd, heeft wel niemand kunnen vermoeden, dat Europa zo spoedig zou getroffen worden door de ramp, welke wij thans beleven.

Nog geen twee maanden na de feestelijke gebeurtenis kondigde onze regering de mobilisatie af en werden ruim 70 van onze medewerkers uit hun werkkring en van hun huiselijke haard weggerukt.

Zij staan thans aan onze grenzen, bereid om onze onafhankelijkheid te verdedigen, dikwijls ver van hun woonplaats en verwijderd van al wat hun dierbaar is.

Bij nacht en ontij en in weer en wind moeten zij hun plicht doen. Een groot offer is van hen gevraagd.

Ik hoop, dat zij, die nog in ons midden zijn, dit op prijs zullen stellen en dat zij zullen begrijpen, dat de mobilisatie-oproep niet slechts gold voor diegenen, die toevalligerwijze dienstplichtig waren.

Laten zij begrijpen, dat ons vrije vaderland niet slechts gebaat is bij de verdediging van de landgrenzen, maar dat het inwendig ook economisch verdedigd moet

worden, en dat het moet zorgen, economisch onafhankelijk te blijven. Zwaar is ons land getroffen en drukkend zijn de gevolgen voor handel en industrie.

De strijd, die gelukkig aan onze grenzen nog niet is ontbrand en waarvan ik van harte hoop, dat hij ons bespaard moge blijven, is echter daarbinnen reeds aangevangen.

Omzetten lopen terug; de prijzen van vele grondstoffen stijgen met de dag. Sommige grondstoffen zijn in het geheel niet te verkrijgen. De export-kansen en mogelijkheden worden per dag geringer.

Hier nu, niet dienstplichtige medewerkers ligt Uw taak.

Op U rust de verplichting om datgene wat tot stand is gekomen, **in stand te houden**. Strijdt uit alle macht mede tegen de op vernietiging beluste onzichtbare vijand.

Wijdt U voor 100 % aan Uw arbeid, levert goed werk, waakt tegen iedere verspilling van tijd of materiaal. Weest zorgzaam voor Uw machines en gereedschappen.

U doet dit in het belang van ons land, in het belang van onze mooie industrie en in het belang van U en de Uwen.

J. VAN DER HEEM.

Van de Helling.

Scheepsbouwers zijn gelukkige mensen. Zij kunnen hun personeel steeds laten deelen in de eer, die hun producten verwerven. Als na maanden noeste arbeid het schip van de helling glijdt, is heel het personeel aanwezig. De fluiten van sleepboten en schepen in de omgeving blazen vol triomf en onder het hoerageroep van alle aanwezigen glijdt vergezeld van vele goede wenschen het nieuwe product de werf af.

Het is alleen maar zoo jammer, dat slechts in een enkel bedrijf zulks mogelijk is. Het zou een beetje bezwaarlijk zijn bij iedereen stofzuiger, die de band verlaat de fabriekssirene te laten klinken, bij iedere Erres ontvanger, die zijn eerste klanken laat hooren, den vlag op het dak te planten.

Maar dat wil toch niet zeggen, dat voor deze producten minder de samenwerking van het geheele personeel noodig geweest is dan voor grootere objecten. Al mogen wij dan minder voldoening smaken bij de aflevering van onze producten dan de scheepsbouwer, niet per stuk, maar per type door ons ontwikkeld en op de markt gebracht, oogsten wij zeer vaak grooten bijval van publiek en deskundigen.

Wat de te water lating van een nieuw schip is, dat is voor ons allen de aflevering van de eerste exemplaren van een nieuw type. Helaas gaat dit wat prozaïscher dan in de scheepsbouw. Geen bloemen, vlaggen of een versierde werf, maar hoogstens wat extra passen en meten voor de emballage-afdeeling of extra werk voor de afdeeling expeditie. Hieraan valt nu eenmaal niets te veranderen.

Dat wil echter niet zeggen, dat niet ieder lid van ons personeel zijn steentje zou hebben bijgedragen wanneer de nieuwe producten van ons bedrijf de publieke appreciatie verwerven. Wanneer de vakbladen waardeerende beschouwingen aan onze producten wijden, dan wil dit zeggen: waardeering voor al onze werkers, zoowel voor de wetenschappelijke, die het type ontworpen, als voor de mensen, die de kostprijs calculeerden, de teekeningen maakten, de eerste onderdeelen er voor vervaardigden, administreerden of over de tientallen kwestie's confereerden of corresponderden enz. enz.

En al is het publieke gejuich en het gillen der scheepsfluiten, het wapperen der vlaggen bij te waterlating van onze producten dan ook vervangen door waardeerende besprekingen in vak- en dagbladen, het lijkt ons billijk onze mensen daarin te laten deelen.

Wij zullen op deze pagina, onder het zelfde opschrift als wij deze keer bezigen, regelmatig verslag doen van de beoordeelingen, die onze producten in de toekomst krijgen. Waar gij allen aan de tot standkoming daarvan medewerkt, de één, weinig, de ander wat meer, al naar Uw plaats in het bedrijf is, hebt gij er recht op ook te weten hoe de wereld over Uw werk oordeelt. Moge ieder nieuw product, dat wij in de toekomst hier zullen vermelden op dezelfde wijze gewaardeerd worden als tot nu toe het geval was. Dan zal ongetwijfeld de rubriek „VAN DE HELLING” tot de meest gelezen pagina's uit onzen omroep gaan behooren.

Moederweelde.

I.

Schrik maar niet van deze optocht!
 Het zit anders dan het lijkt,
 Slechts drie vierden dezer weelde
 Werde de moeder uitgereikt.
 De twee dames, rechts bezijden,
 Hooren ergens anders thuis,
 Want de oievaar kwam driemaal
 Slechts bij dit gezin aan huis.

II.

Doch gedachtig aan het spreekwoord:
 „Wat je doet, doe dat steeds goed”.
 Bracht hij, bij die drie visite's,
 Dan ook tweelingen met spoed.
 Hebt U wel eens nagerekend,
 Wat dit duplo-trio vraagt
 Om ze schoon geboend te krijgen
 Als de moeder daarin slaagt?

III.

Zestig vingers, zestig teenen
 Moeten daarvoor afgeschrobd.
 Twaalf ooren en zes neuzen
 Dagelijks worden uitgesopt.
 Twaalfvoudig zijn haar kansen
 Op kapotte kous en schoen.
 Wilt U het recept nu hooren,
 Wat zij voor dit stel kan doen?

IV.

Want dit beeld, U hier beschreven,
 Is een foto met moraal,
 Ook voor U kan zonder twijfel
 Waarde schuilen in 't verhaal:
Slechts met handen uit de mouwen
Kan de taak worden verricht!
Wat te doen valt moet gebeuren,
 GOEDE MOED MAAKT ARBEID
 LICHT.

In Holland staat een huis

Eigen Generale Staf.

Opgezet als het werd in plannen en besprekingen in een tijd, die vol was van oorlogsdreiging en als gevolg daarvan hand over hand om zich heen grijpende angst voor zakendoen, leek succes wel haast uitgesloten.

Het kwam er, alle pessimisme ten spijt, en hoe. . . .

In grootsche stijl opgetrokken, hecht in zijne moderne bouwtechnische fundeering volkomen finantieel verantwoord, in zijn door en door solide constructies.

Dat die opzet en dat dit begin alleen al ons een sterk en blijvend besef mogen geven van onze innerlijke kracht tot uitbreiding en bloei van onze onderneming.

In Holland staat een huis. . . .

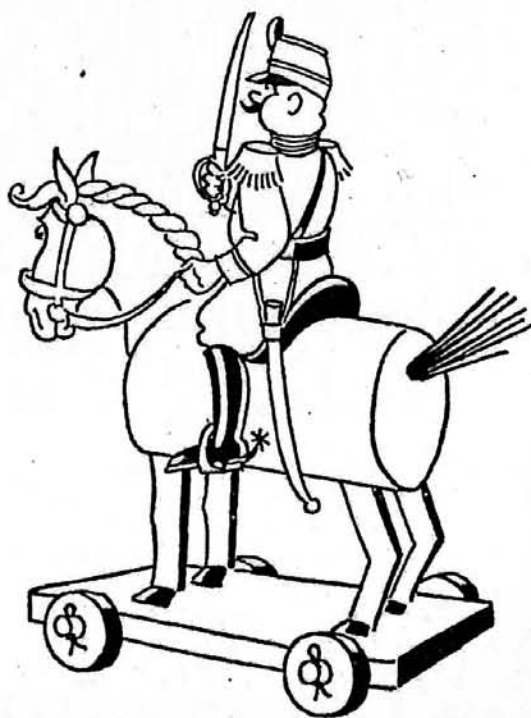
Om in eigentijdsche stijl te blijven zouden wij kunnen zeggen: „In Holland staat het Hoofdkwartier van onze eigen Generale Staf”. Wij zetten een vreedzaam commercieel offensief op: zonder kanonnen en zonder verlies van menschenlevens, maar niettemin zeer doelbewust en geïnspireerd door moderne strategische directieven.

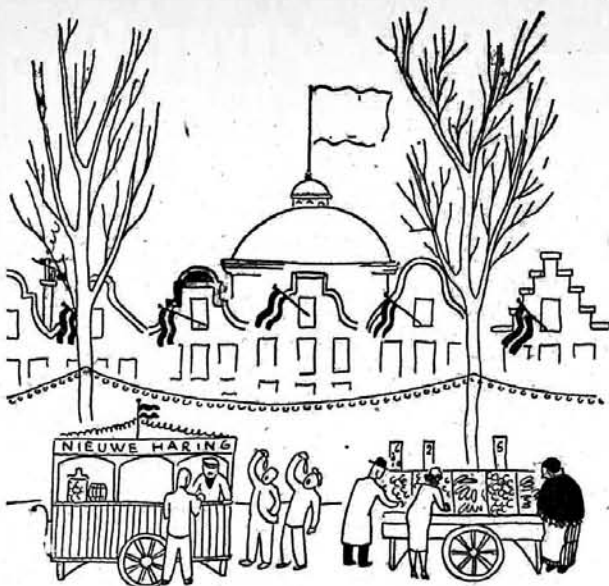
Nu onze weermacht de grenzen bewaakt, moeten eens te meer onze vreedzame industriele strijdkrachten in slagorde geschaard worden. Elke man op zijn post en met overgave van zijn beste krachten zich te wijden aan

de vervolmaking van onze productie zij zijn doel! Wij hebben ook onze „Intelligence”, onze economische inlichtingendienst, die ons van heinde en ver de mogelijkheid van handelsrelaties binnen ons bereik brengt. Wij onderhouden een regelmatig en goed gericht artillerievuur op nog niet bezette posten, totdat de tegenstand wijkt en de stelling genomen kan worden. Onze Producten moeten zich een weg banen met het effect van een 70 tons tank. Onze beste stoottroepen moeten klaar staan bij ons vreedzaam offensief om in klassieken vooruit te stormen, ongeacht de valkuilen en mijnevelden.

Wij vertrouwen, dat elke Man zijn plicht zal doen, in het besef van onze spoedige, absoluut in ons bereik liggende overwinning.

Het zal waarachtig wel gaan!!!

Over Nieuwe Haring en Economie.

Alles wat met de zee te maken heeft wordt op den duur een weinig wijsgeerig.

Die bijzondere invloed van de zeelucht schijnt erg lang te blijven hangen en ook in de atmosfeer van het land niet te verkwijnen. Zelfs hij, die met nieuwe haring omgaat, krijgt er zijn deel nog van. Althans, dat is mijn ondervinding met haringmannetjes, die over het algemeen zeer wijsgeerige lieden zijn.

Helaas verspeel ik met dit be-toog de laatste kans om voor een goed en deftig Hagenaar door te gaan, dat voel ik al. Want een goede Hagenaar, kent geen haringmannetjes, maar een haringleverancier en hoogstens komt er in het seizoen enkele malen per week een haringvrouwte aan zijn deur, maar daarmee maakt hij terwille van zijn Haagsche stand-ing nooit kennis.

Maar ik heb het al bekend, ik ben geen goede Hagenaar en derhalve ben ik bevriend met vele haringmannetjes. Waaruit ook al weer noodgedwongen de bekentenis voortvloeit, dat ik haring pleeg te eten als op bijgaande teekening is vereeuwigd, aan de kar. Ik biecht dit zonder schaamte op, zoo ver gaat reeds de verhard-

heid van mijn gemoed. Maar ik kan U dit zeggen, wie zoo nooit haring heeft gegeten, die kent de smaak ervan niet. Nieuwe haring is een ronde, Hollandsche visch, die zich niet verdraagt met hoofdsche tafelmanieren en langzame, martelende demontage door middel van mes en vork. Waarna ik, nu ik mijn deftigheid hier voor U allen openlijk heb prijsgegeven overga tot de orde van den dag, de filosofie van den haringman.

„Mijnheer”, zei de haringman, terwijl er één harinkje, blank als zilver, mijn keelgat beroerde, „mijnheer, haringen geven je altijd te denken. Het is of ze je aankijken om je wat te zeggen.

Een haring mijnheer, moet niet te veel kosten. Hebt U er wel eens over gedacht, dat een winkelier minstens twee centen meer maakt voor een haring dan wijlieden? En waarom, zijn het niet dezelfde haringen? Dit zit hem alleen in de prijzenpolitiek.”

Tegen zooveel zakenkritiek was ik onder het haringeten niet bestand en na mij van een tweede exemplaar voorzien te hebben — „wat uitjes er bij, mijnheer?” — verzocht ik beleefd om nadere inlichtingen. „Dat zit zoo mijnheer, ze verkoopen te weinig. Ze

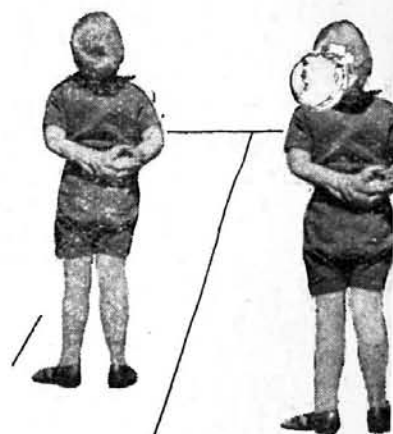
verkoopen te weinig omdat ze te duur zijn en ze zijn te duur omdat zij zoo weinig verkoopen." Zelfs twee haringen stelden mij niet in staat deze knoop te ontwarren en dus moest een derde haring de nadere uitéénzetting vergezellen.

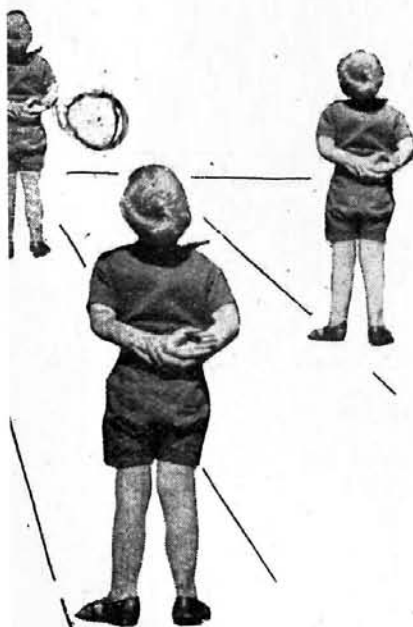
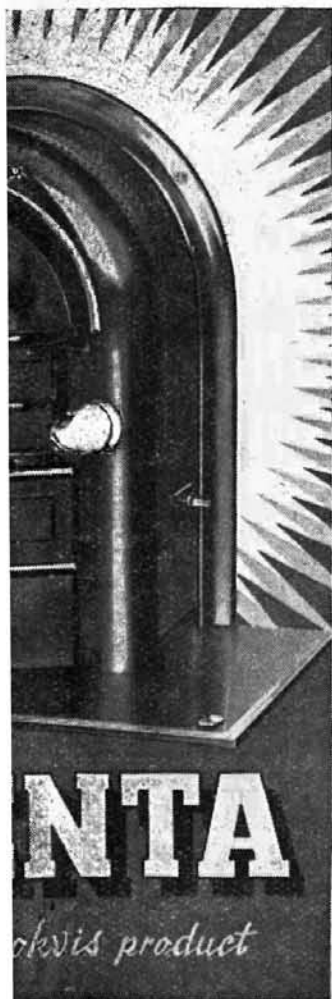
„Ziet U, mijnheer, U eet nou drie harinkjes, omdat ze goedkoop zijn, vier centen meneer, das dus in totaal twaalf. Maar as ze nu eens zes centen waren, dan nam U er twee". Waaruit U ziet, waarde lezers, dat niets zoo fnuikend is voor de finantieele waardeering, die onze medemenschen voor ons hebben, dan haring eten aan een kar. (Voor het juiste recept zie boven.)

„Als me haring een cent naar beneden kan, dan gaat die beter, als ze drie voor een dub zijn, dan mot me broer mee, die anders stempelt."

Deze gedachtegang ging mij te ver, vandaar mijn verzoek om een vierde haring, die zijn heele taxatie mijner verteringsmogelijkheden van zijn grondslagen beroofde.

„Kijk is, meneer, d'r zijn haringventers, die denken als de prijzen dalen, d'r minder verdiend wordt en as d'r minder verdiend wordt dan komen er menschen zonder. Maar ik zeg U hoe goedkoop mijn haring is, zoo veel harder gaat tie, zooveel meer haring moet er schoon, ik heb er hulp voor noodig en mijn broer profiteert er het eerste van. En zoo kan het met al de broers van de haringventers gaan. Als de haring goedkoop is, dan wordt ze meer gegeten en als ze er meer eten, dan moeten ze er meer vangen. Dan wordt er meer gevaren en dan moet U eens uitrekenen hoeveel menschen dat aan de slag helpt. En als er goed gevaren wordt en de vangst te verkoopen

is, dan moet U eens kijken hoe het in Scheveningen in de gezinnen er anders uit ziet.

Da's ook economie, mijnheer, al ben ik dan geen minister. Maak de haring een cent goedkooper en er wordt veel meer verkocht. Als ze aan boord bij het kaken het op d'r sloffen doen, dan vindt de schipper het al gauw welletjes en als de vangst er zoo'n beetje op lijkt dan heeft het hem al gauw lang genoeg geduurd. Maar als ze met kaken wat voort maken, dan krijgt de schipper er ook lol in, hij deelt toch ook in de besomming, en dan vangen ze tot de schuit tot aan de nok volzit. En als wij dan de haring goedkooper onder menschen kunnen brengen, dan vliegt ze weg en me broer heeft ook een gezin en van de steun is het niet vet soppen. En zoo gaat het met al de broers van de haringmannetjes, iedere cent, die goedkooper te verkopen is, geeft aan meerdere menschen werk. D'r zit een boel in, meneer, in een onnoozel harinkie."

Zou het feitelijk niet met alle producten, die wij verkopen, zoo zijn?

Als we door een schopje op te gooien de bullen eens wat gauwer klaar kregen en er zodoende per stofzuiger of ontvanger iets minder verloond werd, zou dan dat verschil in kostprijs de verkoop ook niet grooter doen worden? En tenslotte hebben niet alleen de haringboeren broers.

Ziet U wel dat haringen te denken geven?

Is er nog wat te verdienen?

WINST OF VERLIES

?

Volgens de geleerden is het menschdom te verdeelen in pessimisten en optimisten. Er zijn van die schoon klinkende omschrijvingen, die een omvangrijke brochure eischen om voor normale menschen begrijpelijk gemaakt te worden. Maar dat is met de pessimisten en de optimisten niet het geval. „Hij trekt wel op die mist”, ziedaar de kortste en zekerste beschrijving van den optimist. Het zal wel losloopen! De pessimist daarentegen gedraagt zich meestal als de man, die nog wanhoopt, dat zijn boom ooit vruchten zal dragen, als deze reeds op zijn schedel plompen.

Zeker, het heeft geen doel zich blind te houden voor de onheilspellende dingen, die er om ons heen gebeuren. Maar de wereld en het bedrijfsleven hebben vele malen zorgelijke tijden gekend, maar daarnaast ook vele perioden van voorspoed.

„Wij beleven een somber oogenblik in de geschiedenis. In vele jaren niet heeft men de tijden zoo ernstig ingezien, nooit te voren is de toekomst zoo onberekenbaar geweest. In Europa ziet en borrelt de politieke ketel, Rusland hangt als een zware en donkere wolk aan den horizon

van Europa, terwijl de geestkracht, de bronnen en invloeden van het Britsche rijk bitter worden beproefd”.

Dat is raak gezegd en slaat den spijker op den kop, zullen de pessimisten onder ons beamen! Het is alleen maar eigenaardig, dat deze sombere zinnen niet nu uitgedacht zijn, maar ontleend werden aan een Amerikaansch tijdschrift uit 1857. Of juist gezegd aan enkele bladen, thans eenige tientallen jaren oud, die in die dagen het moment gekomen achtten om den toestand te vergelijken met deze thans bijkans een eeuw oude ontboezeming. Het menschdom heeft ondanks zijn goede bedoelingen in vele perioden der geschiedenis de zaken in het honderd laten loopen.

Met zwartgallige overpeinzingen en beschouwingen hoe erg het toch wel is, zullen wij er echter nooit uitkomen. Piekeren en het hoofd breken over wat gebeurd is en wellicht gebeuren kan heeft de zaken nog nooit veranderd.

Als de storm door de tuigage giert, als de schuit steunt en kraakt in al zijn spanten, als in diep duistere nacht het schip op tal van verraderlijke zandbanken of klippen kan loopen, dan heeft nog nooit één kapitein kans gezien zijn schip veilig binnen te brengen door de brug te verlaten om zijn bemanning een uitvoerige uiteenzetting te gaan brengen over den omvang zijner moeilijkheden.

Want op den langen duur heeft verlies nooit opgewogen tegen winst, nooit hebben de klagers, die gereed staan op het eerste alarm de handen in de schoot te leggen, het gewonnen van de menschen, die de handen ondanks storm en regen aan het roer hielden. De geheele geschiedenis der menschheid is er één geweest van langzaam vooruitkrabbelen, terugzakken, vallen en weer opstaan. Maar ondanks deze moeilijkheden, ondanks perioden van teruggang heeft de menschheid er toch de kans voor gezien haar levensomstandigheden honderden procenten te verbeteren. Hebt U zich al eens gerealiseerd, dat ondanks alle tegenslagen, oorlogen, perioden van teruggang wij allen in de meeste huiselijke zaken belangrijk beter af zijn, dat bijv. de leden van het Fransche Koningshuis op het toppunt van hun roem? Hebt U er wel eens bij stilgestaan, dat het beroemde lustoord te Versailles in den winter onbewoonbaar was, omdat

water en wijn daar bevroren en eenigermate voldoende verwarming technisch niet mogelijk was? Dat in die dagen van sanitaire eischen nog geen sprake was, dat alleen de aanzienlijksten dagelijksch waschwater voor de handen, verder kwam men toen nog niet, beschikbaar hadden? Dat bijv. een historische figuur als Marie Antoinette zich nog hoogstens de handen na een maaltijd afveegde, en dat de gemiddelde leeftijd, dien de mensch bereiken kon eenige tientallen jaren kleiner was dan vandaag?

Wel is alles niet steeds geloopt zooals op ons verlanglijstje stond, deze door ons zoo ijverig becristiseerde omstandigheden hebben ons toch de gelegenheid geschonken om te kunnen voldoen aan wat ons het naast aan het hart ligt, de zorg voor ons zelf en de onzen.

Wij zouden ons grijze haren kunnen piekeren, wij kunnen bleeke en sombere dragers worden van jobstijdingen en sombere voorspellingen. Maar wij veranderen er niets mee dan de verhouding tot onze medemenschen, die ons dan meer en meer zullen schuwen en mijden. Er is slechts één middel om den geest te bevrijden van schaduwen of zorgen. Dat is actie. Werk, schepende, dagelijks weerkeerende

arbeid, die onze toewijding krijgt, is de eenige remedie.

Onzen strijd, de algemeen menschelijke strijd om het bestaan voor allen, die ons lief en dierbaar zijn, kan slechts gewonnen worden door volhouden, door den nooit falenden inzet van onze geheele persoonlijkheid. Hemel en aarde zijn nog even goed in orde als altijd, alleen daartusschen is het tijdelijk spaak geloopt. Geschiedkundige en maatschappelijke moeilijkheden, als wij thans beleven, liggen buiten ons bereik om opgelost te worden. Wat heeft het dan voor zin om zich er zoodanig door te laten beïnvloeden, dat zij ons neerdrukken en de kans krijgen onze krachten te remmen?

Wij hebben de laatste tien jaren geleerd, dat moeilijkheden

niet weg te confereeren zijn. Waarom dan ieder voor ons nog getracht het falende recept in kleinen kring te beproeven op gevaar af de arbeidzaamheid onzer handen daarbij te vergeten?

Als de verkeersvlieger tegenwind ontmoet, dan kan hij alleen maar op tijd arriveeren door zijn motoren wat sneller te laten draaien. Hij zou geen minuut inhalen door met zijn passagiers het ongewenschte van tegenwind te bespreken.

Waarom zouden wij dan op den beganen grond anders handelen? Daden, daden alleen wijzigen onze omstandigheden, ten goede of ten kwade. Waarom dan door gepraat de daden, die naar het goede doel leiden, vergeten?

Gegevens V. D. H. Omroep Puzzle (Zie pag. 13)

Horizontaal:

- 1 Bekend merk radio-ontvanger.
- 6 Broeikas.
- 11 Draadloze.
- 16 Ontbreekt in geen enkele auto.
- 21 Tegenovergestelde van ultra.
- 33 Krantenjongen.
- 41 Meisjesnaam.
- 51 Einde van de dag.
- 57 Leeft in Zuid-Amerika.
- 61 Leert men op school.
- 64 Gebiedende wijs van hersenarbeid.
- 68 Spoedig.
- 71 Soort raadsel.
- 76 Parfum.
- 81 Jongensnaam.

91 Koppige viervoeters.

97 Gemetselde waterkant.

101 Nimmer.

106 Bekend merk v. gramfoonplaten.

111 Als 1 horizontaal.

116 Tuinkamer.

Vertikaal:

- 1 Begin bekende reclame slagzin.
- 2 Bekende drank.
- 8 Platzak.
- 9 Doel van vakantie.
- 10 Zelfde als 1 vertikaal.
- 16 Ziet men 's avonds aan de hemel.
- 17 Insect.
- 38 Tuingereedschap.

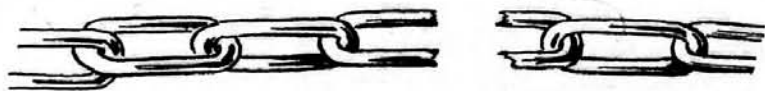
OMROEP PUZZLE No. 4

1	2				6		8	9	10
11					16	17			
21									
		33					38		
41									
51						57			
61			64				68		
71					76				
81									
91						97			
101					106				
111					116				

OPLOSSINGEN IN TE ZENDEN AAN HET SECRETARIAAT DER DIRECTIE VOOR 15 NOVEMBER MET BUITENOP DUIDELIJK HET OPSCHRIFT V. D. H. PUZZLE, NUMMER 1. ONDER DE INZENDERS DER JUISTE OPLOSSING ZAL EEN DOOR DE DIRECTIE BESCHIKBAAR GESTELD KUNSTVOORWERP VERLOOT WORDEN. VERMELDING WINNAAR OF WINNARES IN HET VOLGENDE NUMMER. DEELNAME ALLEEN VOOR PERSONEEL VAN v. d. HEEM OF HUN HUISGENOOTEN.

(Zie voor gegevens Pag. 12)

Geen ketting sterker dan de zwakste schakel.

Hebt U een doeltreffend recept om olifanten uit te roeien? Die vraag klinkt misschien een beetje vreemd, maar terwille van de totaliteit, een zeer gevraagd artikel, zie ik niet in, waarom U wel een dito recept voor of liever gezegd tegen muizen onlangs uit de krant knipte.

Olifanten uitroeien dat is niet zoo eenvoudig. Er zijn lieden, die voor duur geld in luxe scheepshutten naar Afrika reizen om ze daar te gaan schieten en er zijn nog eenvoudigen van geest, die het met pijl of assegaai probeeren. Doch het eenvoudigste is de zwakste plekken dezer kolossen te vinden en die hebben zij! Een boaconstrictor of een tijger, die hebben bij een aanval op olifanten maar zelden succes, doch ratten en muizen hebben menige dikhuid om het leven gebracht. De voetzoolen van deze dieren zijn namelijk zeer zwak en zelfs in menige diergaarde met alle geneeskundige zorgen omringd, zijn voetwonden door de beruchte knagers gemaakt, menige olifant noodlottig geworden.

De beroemde Grieksche held Achilles was als kind ondergedompeld in een wonderlijk water, dat hem onkwetsbaar maakte. Helaas had men hem daarbij te stevig vastgehouden aan de hie-

len, die daardoor niet nat werden en, kwetsbaar bleven. Tenslotte deed een voetwonde hem sneuvelen. Heele romans zijn geschreven over lieden, die door het noodlot achterhaald werden juist via de eenige zwakke plek, die hun parthen speelde. Een beroemd Belgisch bankier liet een tiental jaren geleden een eigen vliegtuig bouwen, dat in alle opzichten zoo veilig mogelijk was en waarmede den benijden bezitter practisch nooit wat overkomen kon. Helaas vergat de firma, die het interieur van de luxe cabine verzorgde, een duidelijk onderscheid tusschen de verschillende deuren te maken. Op een goeden of liever gezegd op een kwaden dag stapte onze verstrooide bankier, naar hij meende de toiletruimte van zijn machine binnen. Hij opende echter de deur, die naar buiten voerde en stapte van een duizend meter hoogte pardoes het luchtruim in met alle noodlottige gevolgen daarvan. Waarschijnlijk had een eenvoudig deurslootje van achttien stuivers of een emaille bordje dit ongeval voorkomen.

Zoo heeft iedere constructie zijn zwakke pleken. Aan technische artikelen, die door vele tientallen handen gaan, kan één onbedachtzaamheid, één slechte soldeerverbinding aan de contrôle

ter plaatse ontsnappen en bij de eindcontrôle, of misschien later bij den gebruiker, een bron van narigheid of schade worden.

Want iederen dag bemerken constructeurs van alle mogelijke machines of apparaten, dat moeilijkheden optreden, daar waar zij deze nooit verwacht hadden, en slechts ten koste van talloze kostbare experimenten en ervaringen leeren zij deze zwakke schakels kennen en voorkomen. Maar daarnaast blijven altijd de zwakke plekken, door onvolkomenheid in de arbeid, die ieder van ons onwillekeurig soms passeeren, hun sinistere spel spelen.

Een drietal jaren geleden trok een Engelsche autocoureur met een geweldig krachtige en kostbare auto naar Amerika om op een voor dit doel geschikt strand een aanval op het wereldrecord te doen. Aan deze auto, voorzien van een tweetal uiterst kostbare, sterke motoren waren noch kosten noch moeite gespaard. Na iedere oefenrit controleerde een legertje monteurs den geheelen wagen. Helaas bleef bij de laatste contrôle voor de beslissende rit een bougiesleuteltje in één der cylinderkoppen achter en dit werd de geheele onderneming en bijna ook den coureur zelf fataal. Eén der motoren draaide daardoor in de soep, de wagen werd bij enkele honderden kilometers snelheid daardoor onbestuurbaar en slechts door een wonderlijk toeval werd zijn berijder gespaard.

Wij allen smeden dagelijks schakels, de organisatie van ons werk en van de geheele technische productie dwingt ons allen tot specialisatie. Onze producten zijn de collectieve arbeid van zeer velen en ieder van ons verzorgt een deel. Maar daardoor loopt ook in ieder stadium der productie het spook van de zwaksten schakel loerend rond. Ondanks het feit, dat wij allen slechts de perfecte bewerking van één en kelen schakel tot taak hebben, kunnen wij de kwaliteit van de geheele ketting beïnvloeden.

Wat Uw werk in het bedrijf ook is, het hoe Uw werk uit Uw handen komt is beslissend voor de reputatie van het eindproduct. Laat de hierboven weergegeven schakel met al zijn funeste gevolgen dan ook niet het symbool worden van een moment van onbedachtzaamheid of achteloosheid, van uw handen. De zwakste schakel zal niet geheel vermeden — maar zeer zeker uiterst zeldzaam kunnen zijn — als wij zijn noodlottig en verraderlijk spel ten volle bewust zijn.

 * L. VAN DER PLAS, AFDEELING *
 * POLITOERDERIJ, GEEFT DE *
 * V.D.H.-ers HIERBIJ MET BLIJD- *
 * SCHAP KENNIS VAN DE GE- *
 * BOORTE VAN ZIJN DOCHTER *
 * GEERTRUIDA, OP 23 OCT. j.l. *

Inplaats van Advertentie's.

Op verzoek van den dichter geen bloemen

*Als 't u blijft-pagina zestien:
De V.D.H. Omroep sluit thans,
Volgende maand een nieuw programma
Met een kruiswoord-puzzle-kans.
Wellicht nieuwe medewerkers,
Komende uit ons bedrijf!
Grijpt dus pen en inkt en potlood
Aarzel niet, maar dicht of schrijft!
Kom waar blijft nu onze Firma-
Schrijver-dichter-teekenaar?
Onze Omroep heeft U nodig
Maakt Uw bijdrage thans klaar!
Dank aan alle medewerkers,
Iedereen deed goed zijn best
Ook de heeren adverteerders,
Advertentie's zijn lest, best.
Hulde daarom aan de eersten:
Stokvis Haard en Thabur Lamp,
Eerste omroep-cliëntèle
Hierbij onze warme dank!
Honderden met goede loonen,
Leerden 't merk van Uw product,
Daarvan zullen zaken komen,
Let maar op hoe of dat lukt!
U weet net als slimme Abram
Waar de mosterd lekker is,
En dat bij de V.D.H.ers
Heel wat te verkoopen is.*

U I T